

פרשת ועונו

נסיעה לברית המועצות

הסקופ הגדול היה בלוף.

חניית הביניים במוסקבה

היתה שיגרתית לגמרי

באחד מימי השבוע פירסמו כמעט כל העיתונים היומיים כארץ כותרות שמנות, שסיפרו כי מרדכי ועונו, החשוד בכך שגילה את סודות האטום של מדינת ישראל, היה כברית המועצות עצות ברכו לאוסטרליה כשבכיסו ה' סרט הבלתי-מפותח ובו התמונות ש' צילם בכור האטומי בדימונה.

ציון צמיר

מזכירי-כך" ברוך מרזל טדי ערבי! מוות למחבלים!

הסקופ הגדול הכיל מעט מאוד תוכן ממשי. הסיפור על הנסיעה לרוסיה הוא פשוט, כנאלי, ועיקרו חוסר כמזומנים. הטיסה מאירופה לאוסטרליה היא א' רוכה, ובעיקר יקרה. רוב החברות האירופיות, העושות את הדרך הארוכה, דורשות מחיר גבוה. אחת החברות הזולות במסלול זה היא אירופלוט, חברת-התעופה הממלכתית הסובייטית. טיסה זו עושה את דרכה מאירופה למזרח-הרחוק ולאוסטרליה דרך מוסקבה, בירת ברית-המועצות (כמו שמ' טוס צרפתי עושה את דרכו מישראל לארצות-הברית דרך פאריס, ומטוס בריטי עובר דרך לונדון). לטיסה של אירופלוט לאוסטרליה רשאים לעלות גם נושאי דרכונים (המשך בעמוד 41)

אחיו של אליהו עמדי מחזיק בתמונתו, אמו של עקיבא שאלתיאל (מימין). הערבים העדיפו להסתגר בבתיהם!

מהמריב. המפגינים מסבירים לה שכך לא נוהגים. יש סיבה להרבה. למה היא צריכה להתערב? לא כדאי לה להסתבך.

העיר העתיקה הומה ושוקקת חיים. שוטרים על הגגות. יהודים ברחוב הראשי המוביל ליישובת שובו בניס. הם שומרים על הכניסות. שלא יכנסו בכל סימטה שניה אנשי מישמר-הגבול. הם שומרים על הכניסות. שלא יכנסו לשם יהודים ושלא יצאו משם הערבים. המיטרה יכולה לרשום לעצמה ציון טוב ממקום האירוע. לא היו התנגדי שויות. לא היו מהומות. לא היו פרעות. כי לא היו ערבים, החנויות היו סגורות והעיר העתיקה היתה משותקת. לא היה דריקיום. היה רק קיום אחד: בריונים יהודים צועדים בסמיטות ריקות.

למחרת היום מהללת העיתונות את המיטרה. היא שמרה על הסדר. אף אחד לא שאל את השאלה המתבקשת: איך זה התירה המיטרה בכלל לחברות של פורעים ידועים להיכנס לשכונות הערביות? איך זה ניתן במדינה דמוקרטית למיטרה להטיל עוצר בלתי-חוקי על שכונות שלמות, שבהן גרים בני מיעוט לאומי, כדי לאפשר את השתוללותן של קבוצות-שוליים פאשיסטיות מבני

טים מארגני-ההפגנה לנוח על הכביש. הם מתיישבים.

המיטרה אינה עושה דבר. היא מניחה להם לעשות ככל העולה על רוחם, מרחיקה כל ערבי הנמצא ברדיוס של 30 מטר. שרק לא יפגשו.

שוטרים רוכבים על סוסים שועטים לצד המפגינים. אנשי מישמר-הגבול מצויינים באלות עומדים בצד הדרך, וקציני-מיטרה בכירים מצמידים אוזני ניהם למכשירי-הקשר.

אין גז מרמיע. אין מכים את המת-פרעים. שומרים עליהם.

הכניסה לשערי-שכם ריקה. סימטות העיר העתיקה שוממות. אין זו שבת-מיסחר. זוהי הוראה מגובה.

צעירי "כך" מדביקים מירבקות צ' הובות על הדלתות הנעולות. טלאי צהוב לערבים. "ערבי, אל תעז אפילו לחשוב על יהודיה!" הרצוג חומץ כך "יין".

מדי פעם בועטים המפגינים ברלי תות הסגורות. שוברים כמה מנורות רחוב. שוב בועטים. המיטרה לא רוד את. לא שומעת. לא מגיבה.

הדריקיום לתפארת. צעירה בשם נאוה מתנועת מענה נגד הגיוענות מנסה להוריד את אחת המירבקות של אנשי-הכנה. היא מקבלת מכה הגונה

חורי בני-המיטרה. מחכים עד עכור ועם ועבור ההפגנה.

ליד תחנת-האוטובוסים הערבית הגדולה מתגוררים קבוצות של ערבים. מובילי ההפגנה מתחילים ללבות את היצרים. "מוות לערבים! נקמה!" אבן נד רקת לעבר התחנה. ערבים נסים ב' בהלה.

מתחילה מהומה. חנא סניורה צועד לו לאיטו ליד מערכת אל-פג'ר. המפ' גינים אינם מזהים אותו. הוא ממשיך לצעוד לאיטו.

ערביה צעירה חבושת כופיה לבנה צועדת במהירות בצד המידרחה. היא מחזיקה ביד בנה הקטן. פחד בעיניים. המיטרה לא הספיקה להסביר לה שאין ללכת באיזור זה עכשיו. צעיר דתי לכוש שחורים, חבוש מיגנעת שחורה גדולה, מכניס לה סתירת-לחי חזקה ובורח. הצעירה נסה בבהלה. השוטרים לא ראו.

"רוצים נקמה?" זועקים הגרונות בדרך לשער שכם.

ונער ערבי קטן מנסה את מזלו. הוא רוצה למכור ופלים של עלית. הוא לא מבין על מה המהומה. ניצל בנס.

טלאי צהוב לערבים. נצמות שער-שכם. על הכביש הראשי, מחל-

(המשך מעמוד 7)

לעצור ולהמשיך. המיטרה רק שומרת על הסדר.

בצירי הדרך המובילה משמואל הנ' ב'א לעיר העתיקה מסתדרים השוטרים, החיילים ושוטרי מישמר-הגבול. הם מכוונים את התנועה, עוצרים את הרמזורים. צועקים על נהגים ממריים. ההפגנה מתנהלת לאיטה, בקצב שאותו קבעו המארגנים.

באותה שעה כדיוק עורכים אנשי "כך" עצרת מולי ישיבת שובו בניס. הם באו "להודות" עם תלמידי-הישיבה ש' נהרג. ליונגר הודיע שאינו מוכן לצ' עוד עם אנשי-הכנה, ולא לעמוד איתם באותה העצרת. אבלה של מישפחת עמדי מתחלק בין הפלגים הפאשיסטיים טיים המתחרים ביניהם.

סטירה לאשה. ב'4 ורבע מגיע המסע לשער-מנדלבאום. הקולות מת' חוקים. עוברים גם לערבית. "אטכח אל מוחבי" קורא האיש כרמקול הנניר, והקהל חוזר אחריה. הקולות נשמעים למרחקים.

משערי-מנדלבאום ועד לשער-שכם המירבקות ריקות מאדם. ליד הקוני' סוליה האמריקאית יש תחנת-דלק. עוברי-החנה מתחבאים. אין מוכרים דלק בשעה שכזו. הם מסתתרים מא'

אביו של אליהו עמדי מול אייבי נתן. מוות לערבים! נקמה!

ערבי נסחר מתגנב בצד הביתה. טדי, אשף - צאו מן העיר!